

AZ ALSÓBORSODI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1933. ÉVI MÁJUS HÓ 23-ÁN, MISKOLCON TARTOTT
TAVASZI RENDES KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE

SZERKESZTETTE:
NÁDHAZY BERTALAN
EGYHÁZMEGYEI LELKÉSZI FŐJEGYZŐ.

1959. — 1933.

STANDHAFT JÓZSEF KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZETE MISKOLCON.

AZ ALSÓBORSODI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1933. ÉVI MÁJUS HÓ 23-ÁN, MISKOLCON TARTOTT
TAVASZI RENDES KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE

SZERKESZTETTE:

NÁDHÁZY BERTALAN
EGYHÁZMEGYEI LELKÉSZI FŐJEGYZŐ.

1959. — 1933.

STANDHAFT JÓZSEF KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZETE MISKOLCON.

AZ ALSÓBORSODI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE
1933. ÉVI MÁJUS HÓ 23-ÁN, MISKOLCON TARTOTT
TAVASZI RENDES KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen vannak: Pósa Péter esperes és báró Bottlik István egyházmegyei gondnok elnökleite alatt: Szalóczy Pál, Gaál Ferenc, Román Ernő, Dr. Enyedy Andor, Kiss Albert, Takács Mihály, Szakács Pál lelkészi és Dr. Kérészy Barna, gr. Haller József dr., Zsóry Lajos, Dr. Molnár Gyula világi tanácsbírák. Nádházy Bertalan egyházi és Kun András világi főjegyző. Várady Pál, Tóth Sándor egyházi, Tóth Kálmán, gr. Haller István dr. világi aljegyzők. Dr. Kovács Kálmán ügyész.

A felsoroltakon kívül az egyes egyházközségek lelkipásztorai és képviselői, a következő sorrendben. Átány: Ferenc Lajos s. lelkész; Böcs: Dr. H. Kiss Géza; Bükkaranyos: Mauritz Árpád; Bükkzsérc: Molnár Gyula; Cserépfalu: gondnok; Diósgyőr: Komjáthy József lelk., Nagy Sándor hitokt. pénztári gondnok, presb. jegyző; Eger: Paulik Béla hitokt. lelkész, gondnok; Egerlövő: dr. Filep Gusztáv; Emőd: Demeter Béla, gondnok; Felsőábrány: gondnok; Gelej: Pósa Béla s. lelk. tanító; Harsány: Súlyom Gyula; Hejőcsaba: Szabó Dániel, tanító; Hejőpapi: Benke József; Hejőszalonta: Nagy Elek, gondnok; Heves: Mikola István, h. lelk.; Igrici: Gecse Albert; Kistokaj: Gombos Imre; Ládháza: Eötvös Ferenc, h. főgondnok; Maklár: Keresztúry József; Mezőkeresztes: Vajda Sándor, Arday László; Mezőnagy Mihály: Szabó József, tanító; Miskolc: 2 presbiter, hitokt. lelkészek; Martintelep: Ilosvay Ferenc; Nemesbikk: Perjessy László; Noszvaj: Bodnár Béla; Ónod: Dr. Pápay István, gondnok; Sajókeresztúr: Berecz József; Sály: tanító; Szirma: Derencsenyi István; Tiszakeszi: Horváth József; Tiszánána: Kérészy István, tanító; Tiszaoszlár: Gyarmathy Béla; Tiszaszederkény: Horváth Bertalan; Tiszatarján: Kiséry Béla h. lelk. gondnok; Tiszavalk: Sebestyén Sándor, gondnok; Újlőrincfalva: Molnár Béla; Vatta: Falucskai Benjámín, gondnok. Tanárképviselő: Csorba György; Tanítóképviselők: Péter József, v. Littkey György, Nagy János. Ezekén kívül s. lelkészek, tanítók, presbiterek és egyéb érdeklődők szép számmal.

Püspök úr meglehangú levélben fejezte ki sajnálkozását azért, hogy egyetemes egyházi elfoglaltsága miatt nem jöhetett el, amit tisztelettel tudomásul vettünk.

1. A 63-ik dicséretet énekeltük, esperesünk bibliaolvasásából hallgattuk az Úr üzenetét, imádkoztunk; esperesünk megállapította a határozatképességet, az elmaradások igazolását elfogadtuk, s a közgyűlést megnyitotta. (N. B.)

2. Gondnokunk, világi paphoz méltó megnyitó beszédet mondott, melyben az Egyetlen Gyógyító Orvosra: a Krisztusra mutatott, akinél minden bajunkra, minden orvosság elrendellett az Atyától; a materialista világnak alázattal Óhoz kell fordulnia a balsamért. A keresztyén egyesség hiánya: Krisztus elleni bűn.

3. Lelkészi főjegyző felolvassa a következő esperesi jelentést:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Az örök bölcseségű Isten kegyelme ismét átvezérelt egy nehéz telen, amely immár az ötödiknek, sőt hatodiknak mondható a nehéz esztendő sorában. Amilyen aggodalommal néztünk a munkaalkalmaktól s így kenyértől megfosztott, magyar népünk legszegényebb rétegének szomorú küzdelme elé, éppen olyan nagy hálaadással tapasztaltuk az Ó kicsinyeiről hűséges gondot viselő Istennek hozzánk lehajló szerelmét, mely „ővéit el nem hagyja.“

A tavasz az idén elég korán köszöntött be s úgy hittük, hogy a Gondviselés a legközelebbi mulatban elszenvedett veszteségeikért, a ránk bocsátott csapásokért kárpótolni kívánja a magyar népet a kikelet kora nyílásával s kenyérszerző alkalmak megnyitásával. Mint annyiszor már, most is csalódnunk kellett! Az ifju tavasz előretörését csakhamar megakadályozták a feltámadt, sívár, soványító szelek, amik a kevés téli nedvességet is kiszívták a talajból s vetéseinket napról-napra sárgábbá, a földműves reményét hervadóbbá tették. Már-már az a veszedelem közeledett felénk, hogy újból egy csapásos esztendő fokozott nyomorúságával kell felvennünk a nehéz harcot, amikor az ővéit soha el nem hagyó mennyei Atya irgalma hozzánk hajolva megcselekedte, amit a világ összes hatalmai és zászlós táborai se tudnak megcselekedni: áztató, májusi esőkkel látogatta és vidámította meg szomjuhozó földünk szikkadt barázdáit s ezzel elüzte az isteni Kegyelem szent karja — hitünk s reménységünk szerint — a szűkös nyár, az inség feketén közeledő árnyékát. Áldassék érette a minket gondjaiból soha ki nem ejtő Istennek szent neve! — Bizony „nagyok az Úrnak cselekedetei, . . . eledelt ad az őt féltőknek; megemlékezik az ő szövetségéről örökké . . . Áldott legyen azért az Úr neve!“ (Zsolt. 111. és 113. r.)

Nt. Közgyűlés! Az őszi közgyűlés óta eltelt 8 hónap sok szomorú változást hozott egyházi életünkben, de gondoskodott Istenünk kegyelme kárpótlásról és örvendeztető napokról is.

Egyházmegyénk vezérkarát a *Bottlik József* világi tanácsbíró halálával érte nagy veszteség. A tiszta látású, nagy szívű és puritán közéleti férfiút Isten keze földi magasságokba emelte: viselt főispáni, majd képviselőházi alelnöki tisztséget; megalakulása óta hordozta a Tiszajobbparti Mezőgazdasági Kamara elnökségének nehéz, de reá nézve gyönyörűségees terhét. Ahová a Gondviselés kegyelme állította, mindenütt egész emberként állott; egyházmegyénk időszaki bíróságának ülésén — halála előtt egy hónappal betegen is részt vett. Szerette a munkát, a magyar földet és ennek népét — tiszta szívvel, egész odaadással. Örökségének betöltése éppen ezért mindenütt nagy gondot okoz, mert Bottlik Józsefet nehéz pótolni; ritka férfiúban ajándékoz az Isten kegyelme annyi lelki kiválóságot és szellemi kincset, mint amennyit öbenne ajándékozott ennek a sorsüldözött magyar népnek. A temetési szertartást Miskolcon a Püspök Úr, a tibolddaróci templomban Szakács Pál helyi lelkész, a családi sírboltnál az esperes végezte. Jó emlékezetét híven megőrizzük szívünkben, neve maradjon áldásban közöttünk! Bár egyházmegyénk részvétét személyesen is kifejeztem a boldogult özvegyének és testvérének: a mi szeretett és tisztelt egyházmegyei gondnokunknak, egyházmegyei közgyűlésünk is kegyeletes kötelességének ismeri ennek méltó kifejezését eljuttatni a gyászoló családhoz.

Lelkészi karunkból *Kenyeresz Károly* geleji lelkészt szólította el az Úr. Hosszas szenvedés után e hó 15-én nyitotta meg szelíd, békétűró lelke előtt az Örökkévalóság ajtaját az Úr Jézus Krisztus drága vére! Hű szolgálja volt mennyei Urának, a reá bízott talentumokkal híven sáfárkodott s bő kamatozással adta vissza azokat a hazaszóllítatás napján. Egyházmegyénk presbýtériumainak bizalma tanácsbíróssággal tisztelte meg, amit új munkamezőnek tekintett mindaddig, amíg testi erőtlensége miatt a megbízatását vissza nem adta. Nem tudott félmunkát végezni! Az egyházlátogatás alkalmával hozzám küldött jelentésből meghatott lélekkel értesültem a páratlanul álló szolgálatkészségről, mellyel még húsvétban is szolgált az Úr asztalánál az erejét vesztett pásztor egészen a leroskadásig! A nemes lélek mindhalálig kész volt; — koporsóba zárt erőtelen teste temetése alkalmával a templomban az esperes, a sírnál Szabó József mezőnagymihályi lelkésztárs hirdette a vigasztalás ígét. Közgyűlésünk örökítse meg a 37 éven át híven szolgált lelképásztor emlékét s kegyeletes érzéseiről biztosítsa az árván maradt lelkészcsaládot.

Bár nem tartozott egyházmegyénk hivatalosai közé, de mindnyájan ismertük és szereltük egyházkerületi leánygimnáziumunk nagyérdemű, gondos igazgatóját: *Dombz Lászlót*, akit munkássága mezejéről szintén elszóllított az Urnak követe. Az elmúlt esztendő tavaszán, a püspök beiktatási ünnepen még szolgált, mint egyh. ker. főjegyző, de már erősen látszottak rajta a belegség jelei. Hattyúdala volt a püspököt üdvözlő beszéde; a nyert szabadság se tudta fáradtságát megszüntetni; csak a Mindenható kegyelme oldozta fel a testi erőtlenségek kötelekeiből, aki az ő szerelmesének csendes pihentető álmot adott. Kérem, méltóztassék jegyzőkönyvünkben leendő megörökítés céljából határozatot hozni.

Öszinte részvétellel emlékezünk meg az abauji egyházmegye új gondnokának: *Téglássz Andrásnak* gyászáról, amely őt szeretett hitvestársának halálával érte s kérjük az örökbölcsesegű Istent, hogy e mélységes hitű

egyházi vezérférfiúnak s a vesztés családnak küldjön onnan felülről vigasztalást! Mi őszinte lélekkel osztozunk a gyászban, amely egyházmegyei gondnoki beiktatásának áldott, szép napját hamarosan követve érte.

Tisztelettel jelentem, hogy *őzv. Fekete Gyuláné* böcsi lelkészözvegy április 20-án csendesen elhunyt Diósgyőrött; hült porait Tiszadobon helyezte a fiú kegyelet az előtte elköltözött hitvestársa porai mellé örök nyugovóra. A három derék fiút felnevelt, minta-papné emléke legyen közöttünk áldott!

Őzv. Fekete Józsefné, volt átányi lelképásztorunk felesége is elköltözött 36 évi özvegyisége után. Debrecenben hunyt el, Átányban kívánt pihenni. Odatemették. Legyen aluvása áldott, a feltámadásig.

Nagytiszteletű Közgyűlés! A gyász mellett szép örömnapokat is ajánlunk nekünk az Úr kegyelmé.

Ezek közé tartozott az abauji egyházmegye új esperesének és új gondnokának a beiktatási ünnepélye, amely a gönci ref. templomban november 24-én ment végbe felemelően szép keretek között. *Farkas Elek* gönci lelkész a nh. *Cziáký Endre*, *Téglássy András* pedig az egyh. kerületi főgondnokká elhívott Farkasfalvi Farkas Géza örökét vették át s kötelezték el magukat a hűséges szolgálat teljesítésére, — a bennök lakozó hit rendíthetetlen fundamentumán állva. Beiktatási ünnepélyükön egyházmegyénk nevében, Nádházy Bertalan főjegyzővel együtt, részt vettem s átadtam testvéri köszöntésünket. Közgyűlésünk is köszöntse e két hivatott vezért igaz örömmel s testvérszívből fakadó jó kívánatokkal.

Tatár József az alsózsolcai ref. egyházközség volt gondnoka 50 évi egyházi szolgálata alkalmából kormányzói kitüntetésben részesült. Az ünnepélyes keretek közt átadott kitüntetés alkalmával nagy szeretettel köszöntöttem a kegyelem éveiben járó, még mindig erőteljes és egészségnek örvendő, hű szolgát, akire itt is kérjük az Úr áldását s napjainak megsohasítását.

Péter József miskolci és *Horváth Lajos* vattai tanítókat a tanítás és nevelés munkáiban szerzett érdemeik elismerése gyanánt a Püspök Úr igazgató-tanítói címmel tüntette ki. A kitüntetést tartalmazó okirat eljuttatása alkalmával örömmünket és jókívánatainkat ugyan kifejeztem a két érdemes munkásnak írott leveleimben, de jól esik most is megemlékeznünk Istennek ama kegyelméről, amivel elválasztotta e két gyermekét arra a nehéz munkára, amit ők évtizedeken át a Krisztus gyönyörűséges igájaként hordoztak. Testi-lelki egészségben hordozzák még hosszú évek során, hogy lehessenek e mi kedves barátaink sokáig dicsekedési egyházmegyénk közönségének és tanúgyének. Az Úr oltalmazza és áldja meg a hűséges és szorgalmas munkások magvetését bőséges gyümölcsstermessel!

Öröm annak jelentése is, hogy az őszi közgyűlésünk által elrendelt szavazatok felbontása azt eredményezte, hogy a megüresült tanácsbírói tisztre *Szakács Pál* sályi, illetőleg most már cserépfalui lelkész választott meg. Áldáskívánataink kísérjék őt új munkamezején!

Ezzel kapcsolatban jelentem s ezt már szomorú szívvel teszem, hogy a teljesen szolgálathéptelen *Tóth István* egrí lelkész tanácsbírói tiszteréről lemondott, a tárgysorozat rendjében szolgálatait megköszönve, szeretettel elbúcsúzzunk tőle.

Lelkészváltásokról a következőkben számolok be: *Szakács Pál* sályi lelkészt Cserépfalu, *Molnár Béla* újlőrincfalvai lelkészt Tiszatarján, *Lakatos L. István* szinpetri h. lelkészt Újlőrincfalva hívta meg lelkészéül. Mindhárom választás nagy egyetértéssel, meghívás útján ment végbe. Áldott legyen frigykötésük! A vattai lelkészválasztást az egyh. kerületi bíróság megerősítette s így *Falucskai Benjámín* beerősítése — az előbbi 3 lelkésztestvérrel együtt — mai közgyűlésünk feladata. Ugyancsak beerősíthető *Szondy Lajos* volt hajdúdorogi lelkész Tiszavalkra, aki Sebestyén Sándor tiszavalki lelkésszel cserélte el állását a két egyh. megyei és egyh. kerületi elnökség jóváhagyásával. Álláscsere folytán kerül egyházmegyénk kötelékébe, mint emődi lelkípásztor *Demeter Béla* volt ládbesenyői lelkész, aki Kocsiss Jenővel cserélte el lelkészi állását az illetékes presbitériumok szabályszerű határozatai s az alsó- és felsőborsodi egyházmegyei elnökség hozzájárulása alapján. Mindezek a lelkészválasztások és cserék jogerőre emelkedtek s így a jelenlevők nyugodtan beerősíthetők abban az esetben is, ha az egyházközségi beiktatás a jövőben történik is meg. A közénk jötteket munkatársi szeretettel s jó reménységgel köszöntjük, a távozók pedig találjanak új állomásukon megértést, nyerjenek új munkakedvet, az érkezőket és távozókat egyaránt kísérje az Isten áldása!

Lelkészválasztás volt Sályban is, de panasszal támadták meg, ez ügygel a ma d. u. tartandó e. m. bírósági ülés fog foglalkozni.

Segédlelkészeink körében az a változás történt, hogy Benke Imre az abauji egyházmegyébe távozott, áldáskívánatok mellett kiadtam számára az elbocsátót; *Andrássy Ferenc* s. lelkészt pedig az egy évre káplántartási jogosultságot nyert *Eötvös Ferenc* ládházai lelkész mellé rendeltem; kérem ez utóbbinak az egyházmegyébe való bekebelezését. Ugyancsak káplántartási jogosultságot állapított meg az egyetemes konvent egy évi időtartamra *Kenyeressy Károly* geleji és *Tóth István* egri lelkész részére. A s. lelkészek jelenlegi elhelyezéséről a tárgysorozat más pontja alatt számolok be.

Tanítói karunkat megkímélte a Gondviselés kegyelme veszteségektől. Annyi változás történt, hogy *Balázs István* tiszánánai és *Szabó Ferenc* tiszaderzs-tomaji, valamint *Barcsa János* diósgyőri és *Gera Sándor* gönci tanítók állást cseréltek. *Szabó Ferenc* Tiszánánára, *Gera Sándor* Diósgyőrbe közgyűlésünk által beerősíttetni. Tanítói változás történt még Hejőszalontán, ahol *Szalay Lászlót* és *Emődön*, ahol *Józsa Imrét* mozdította el jogerős bírói ítélet azon helyen viselt állásától. Hejőszalontán ma *Héczey Bertalan*, *Emődön* *Szalay László* helyettesít. Több-kevesebb szabadságot adtam *Hajdú Zoltán* tiszakeszi, özv. *Paxyné Hörömpő Jolán* mezőnyéki és *Sarkadi Nagy Lajos* kisdgyőri tanítóknak indokolt kérelmükre, *Thomán József* igrici tanító október 1 óta katonai szolgálatot teljesít.

Megerősíttem a hevesi és cserépfalui haszonbérleti szerződést és Bükkszécs iskolaí adó kivetését, engedélyt adtam Tiszatarjának 5075 P, Tiszaoszlárnak 700 P kölcsön felvételére; mindkettő szabályszerű kivetés által biztosítva van.

Nemesbíkken a templom fedélzetén 700 P-s kárt okozott a vihar; jelentés szerint reménység van az elkerülhetetlen kiadás fedezésére adományok útján. Ládháza a templomkert egy részét „Hősök Ligete” céljára ajánlotta fel a polgári községnek, az egyházi tulajdonjogának fenn-

tartása, illetőleg biztosítása mellett, amihez az egyházhatósági jóváhagyást megadtam.

Ugyancsak hozzájárultam az átányi presbytérium kérésére ahhoz, hogy 800 P alapítványi kölcsönt lelkészének — jótállás mellett — törvényes kamatra kiadhasson, valamint ahhoz is, hogy Gyanó József hevesi tanító a saját költségén a tanítói lakásba villanyvilágítást vezethessen be.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter által a tanítói internátusi alapból engedélyezett kölcsönt hátrálékos tanítói fizetések céljaira igénybevétték: Hejőcsaba, Átány, Poroszló, Szirma, Tiszaszederkény, Mezőkeresztes, Cserépfalu, Böcs, Onod, összesen 9 egyházközség. Felsorolt intézkedéseim jóváhagyását tisztelettel kérem.

Egy vallássérelmi esetet is tudomására kell hoznom a Nt. e. n. Közgyűlésnek. Dr. Aba Ervin erdőtelki körorvos r. kat. vallásról meggyőződésből hozzánk tért át s az átányi lelkész jelentése szerint templomba járó, bibliás reformátussá lett, aki házában vallásos összejöveteleket, házi istentiszteleteket tartott. Emiatt a plébános mozgalmat indított ellene s a felbőszített lakósok egy része a községháza előtt gyűlést tartott, ahol a plébános fenyegető hangon hívta fel Erdőtelek lakosságát arra, hogy ne engedjék meg a község pénzén épült orvos lakásnak eretnek összejövetelek által való megfertőzését. Az orvos felettes hatóságától kért védelmet, amit — hisszük, — meg is kapott, de mint vallássérelmi esetet is bejelentette az átányi presbytérium. A püspöki hivatal útján a VK. minisztériumhoz terjesztettem az ügyet, várva annak elintézését.

Belső bajaink napról-napra szaporodnak: a békétlenség hullámai csak ritka egyházközség küszöbét nem érték el. Kiáltó bizonyossága ennek az a szomorú tény, hogy őszi közgyűlésünk óta 3 ízben kellett időszaki bírósági ülést tartani és pedig december 27-én, február 23-án és április 24-én, amelyeken 4 fegyelmi és 2 közíg. ügy került tárgyalásra, ez utóbbiak közt egy lelkészválasztási.

Különös feltűnést okoz a bőséggel lévő panaszok között a presbyterválasztásokból folyó elégedetlenségek nagy száma, ami arra enged következtetni, hogy a nem régen megkezdett presbyter-nevelésnek még csak a jogi formákra való gondolás a látható eredménye, de még nem érthette el a szeretett teljességéből való szolgálat bibliai magaslatát. A külsőre, az alakiságra való törekvés már megvan: az emberek-alkotta törvénykönyvet már már ismergetik, de az Isten adta örök, igaz törvények tárháza: a Szentírás lapjait még nem forgatják s életformáló lélektáplálékká tenni még nem tudják híveink és presbitereink. Még nagyon sok missziói hevület lángolására és sokkalta több munkásra van szükség az Úr aratásában, mint amennyi ma van, így ír egyik egyházlátogató erről az ügyről beszámoló jelentésében.

Sok a lelkész és tanító között felmerült egyenetlenség is, aminek már olyan kiáltó példája is van, hogy a tanító még hivatalosan sem akar érintkezni lelkészével.

A felmerült ellentéteket igyekeztem részint személyesen, részint kiküldöttek, részint az egyházlátogatóság útján elintézni; több esetben sikerrel is járt; ahol minden kísérlet eredménytelen marad, kénytelenek vagyunk szabad folyást engedni a törvény parancsának. Követendő elvünk

ez: a tűzoltás minden eszközét felhasználjuk a veszedelem távoltartására s a pusztító láng megfékezésére, de nem kívánjuk a hamu alatt maradt parázs későbbi fellobbanását elősegíteni erőszakolt, ideiglenes kompromisszumokkal.

Egyébként a híveink körében elterjedt fegyelemhiány, amely legfőbb oka bajainknak, kezd áttérjedni a belhivatalnokokra is, aminek néhány szomorú példáját kellett tapasztalnom. De csak egyet említek fel. Az egyházlátogatóknak küldött levelemben ezeket írtam: „Az ígérvetés áldott magvetése mellett, a legnagyobb figyelmet kell fordítani a külső és belső állapotoknak megvizsgálására; a kötelességszerű munkák elvégzésére, a belmissziói munkaágak művelésére s az észlelt hiányok pótlását célzó útbaigazításokra“, stb. Az volt a tervem, hogy munkaágról személyes tapasztalatot szerezzenek a vizitátorok s ahol nehézségek vannak, bölcs tanáccsal, útbaigazítással segítsenek az elindulásnál. Egyik lelkész a vizitátor-nak erre irányuló szándéka elé azt az akadályt gördítette, hogy nem hívta össze az ifjusági és leányegyleti tagokat, sőt fegyelmetlenségében annyira ment, hogy ezt a kijelentést tette: „nincs arra semmi szükség.“ A Közgyűlés elé hoztam ezt az ügyet a lelkészárs megnevezése nélkül, akitől elvárjuk tévedése beismerését és az engedelmességgel folytatandó hű szolgálatot!

Az egyházlátogatási jegyzőkönyvek s a beérkezett jelentések általában szükségről, hátralékokról, anyagiakban való fogyatkozásokról szólnak. Nem csodálkozhatunk ezen, hiszen a világ megbolygatott békesége nehezen áll helyre, mert csak emberi erőtevénytől várják azt, pedig csak egyetlen segítség van s ez onnan felülről jöhet: egyedül Isten adhatja. A gazdasági válságot lelki válság szülte, míg ez meg nem szűnik, nem is várható amannak az enyhülése! Ezért annak a meggyőződésnek adok kifejezést: az általános hatás alól alig lehetséges kivonni magát egy em-i bernek s egy közösségnek is, de minél nagyobb a ki nem elégített lelkészség és szomjúság, annál szembetűnőbb az anyagiak miatt való panaszkodás s annál mélyebben van a bajnak a gyökere! Ezen csak hű munkával lehet segíteni, csak az életünk odaáldozásával, a krisztusi eszményeknek tulajdon magunkban való megvalósításával, ami nem embernek erejéből, hanem Istennek kegyelméből van!

Az a bajunk, hogy nagyon is testiek vagyunk: ha te úgy, én is úgy, szemet szemért, fogat fogért elv alapjára helyezkedve, életünk példája nem lehet vonzó a lelki életet élő embertestvéreink előtt. Így kezdődik és nő százfejú hydrává a békétlenség, testvérietlen civódás, kíméletlen harcmodor, amik sok gyülekezeten virágzását változtatták már kopár ugarrá, ahol csak giz-gaz terem, aminek nincs haszna és értéke az Isten országában.

A sok sötét árny mellett biztató jelenségek is mutatkoznak. Ilyen pl. a harsányi egyházközség példája, ahol — noha sok adóhátralék van, — egy kis buzdításra 250 P adomány gyűlt be kerítkezés céljaira. Azt mutatja ez, hogy Istennek legyen hála érte! ott van az értékes mag mindenütt, amelyből Istennek tetsző gyümölcsöket tud érlelni az Úr kegyelméből való hozzáértés, a szívek húrjait megérintő Lélek.

Felemelő érzéssel jelentem, hogy *Dr. Katona György* sárospataki

mérnök a felsőábrányi egyházközségnek 1200 Ft-ól földet adományozott; az ajándékozási nyilatkozat másolatai közgyűlésünknek bemutattnak. Ugyancsak Felsőábrányban *Németh László* egyh. községi főgondnok és neje 250 P értékben zsalugátért készítették a toronyablakokra. Boldog gyülekezet, amelynek kebeléből ilyen lelket gyönyörködtető hírek galambként kelhetnek szárnyra!

Szép példáját mutatják a buzgóságnak és áldozatkészségnek a mezőnyéki presbitérium tagjai. Egyry Zoltán h. főgondnok és Dr. Kövér Péter presbyter a tanítónő által a jó békesség kedvéért átengedett szobát a s. lelkész részére saját költségükön bebutoroztatták, Szilágyi Zoltán presbyter pedig a s.-lelkésznek 2 hónapon át lakást és ellátást adott. Ebben a társ-egyházban szép munka folyik, nagyon kívánatos volna itt az állandó s.-lelkész; sajnos a Konvent felterjesztett kérelmünkre eddig még nem adott megnyugtató választ.

Örömteljes hír az is, hogy a mezőkeresztési ref. egyházi dalárda külföldön is megbecsülést szerzett a magyar névnek, a magyar földművesnek s a magyar dalnak. Művészi színvonalú előadásai Bécsben általános feltűnést keltettek s úgy hírlírik, hogy újabb külföldi útra invitálják a nagy hozzáértésű *Nagy Dezső* karnagy vezetése alatt álló énekkart. Áldassék érte az Isten neve!

Az egyházlátogatási jegyzőkönyvek nem tüntetik fel az egyénenkénti adományokat, nincs módomban a nagyobb értékűekről sem külön emlékezni, csak azt említem még fel, hogy Cserépfaluban a fogyasztási szövetkezet 200 P-t adományozott szegény iskolás gyermekek ruházatára, báji Patay Gyuláné úrnő pedig 20 drb. énekes könyvet a jó előmenetelű iskolás gyermekek jutalmazására 48 P értékben.

Míndezekért az adományokért méltóztassék közgyűlésünknek is köszönetét kifejezni.

Szegénygondozásra több-kevesebb összeget minden egyház fordított, de rendszeres gondozásról csak néhány helyen lehet szó; a többi helyen szórványos és inkább a karácsonyi ajándékra szorítkozók.

A lapok híradása nyomán értesültem az egri egyházközségnek egy róm. kath. ügyvéd által juttatott ház-örökségről, de ez még nem befejezett dolog, azért csak felemlítem.

A hitélet általában megnyugtató képet mutat a jelentések szerint.

Néhány helyen a legutóbbi képviselő-választások küzdelmei zavarták meg a kívánatos összhangot, aminek utórezgése is még most is tartanak. Ezek tanúsága szerint az a tiszteletteljes kérés az a Nt. Közgyűléshez, hogy tekintélyének súlyával támogassa törvénykönyvünknek azt a lelkészre szabott kívánalmát, hogy „a politikai pártküzdelmekben előfordulható tüntetésektől szigorúan óvakodjanak.” (I. t.c. 143. § D. f. p.) Politikai jogaik gyakorlásában világért sem akarnók korlátozni a lelkészt és a tanítót, de a „salus ecclesiae” elve alapján kívánatos, sőt parancsolóan szükséges, hogy tevőleges részt ne vegyenek belhivatalnokok a pártküzdelmekben, mert ennek minden esetben szomorú következménye az egyházközség békességének megbomlása, amint ezt szomorú példák igazolják. Az felemelő látvány, amikor lelkészét és tanítóját e téren is egyakarattal követni kívánja a gyülekezet, de nincs áldatlanabb dolog, mint a részekre

szakított egyháztagek egymás ellen való marakodása, amit csak felfo-
koz, ha egyik részen a pártküzdelmet lelkész vagy tanító irányítja.

A mi hivatásunk az életben előforduló ellentétek szeretetteljes, ön-
zetlen elsímítása, a krisztusi nagy életparancsnak a hétköznapi életben való
megvalósítása: „szeressétek még ellenségeiteket is.“ De hogyan kívánjuk
ennek teljesítését hiveinktől, ha magunk adunk példát mennyei Gazdánk
parancsának figyelmen kívül hagyására. A szolgálat lelkének kell felvál-
tania bennünk a világ lelkét, amely uralomra vágyik; — önfeláldozás:
Isten lenyúló karja mentheti meg ezt a bűnbe merült nemzetünket, amely
csak szájjal közeleg Istenhez, de szíve távol marad tőle.

Az egyházak egyenkénti jellemzését elhagyom, csak annyit kell em-
líteni, hogy lelkési és tanítói fizetési hátralékok majdnem mindenütt
vannak. A tanítói fizetések a VK miniszter jószándékú kijelentése szerint
megoldást nyernek még a nyáron, de ki tartja számon azt a soha be
nem folyó lelkészi párbért, amely megélhetési alapot képezne s a lelkészi
fizetésnek egyik részét alkotná?!

A statisztikai adatok közlését most mellőzni vagyok kénytelen. Jövő-
ben ezeknek az adatoknak bejegyzésére körültekintőbb gond fordítandó.
Az esperesi hivatal forgalmát mutatja, hogy iktató számom 1932-ben
1445 volt, ma 620-nál tartunk, postaküldemény tavaly 959, ez évben ed-
dig 545 darab volt.

Végzem esperesi jelentésemet azzal az imádságos szívből fakadó fo-
hásszal, hogy árássa ki megújító lelkét reánk a Szentlélek Isten s hogy
— miniszterelnökünk nagyszerű szavaival szólva — ne legyen több ezen
az áldott földön egyetlen éhező magyar sem, becsületes munkája után
nyerje meg mindenki a mindennapi kenyerét.

Jelentésem tudomásul vételét tisztelettel kérve, magamat a Nagytisz-
teletű egyházmegyei Közgyűlés eddig tapasztalt kegyes jóindulatába ajánlva,
vagyok

Cserépfalu, 1933 május 20-án

az egyházmegyei Közgyűlés
alázatos szolgálja:

Pósa Péter sk.

esperes,

Egyházmegyei közgyűlésünk figyelemmel és köszönettel
hallgatván meg az esperesi jelentést, ahhoz a következő hatá-
rozatokat fűzi:

a) Minden bizonyossággal hiszi, vallja és hirdeti, hogy a
szántóvetők reménye, a nemzetek békéje s a világ gazdasági
válsága, egyedül a csillagok felett uralkodó hatalmas Úr kezé-
ben van. Össze kell törnie az ember kevély akaratának s alá-
zatba kell omlania az elbizakodottságnak. Mélységes bűnbánatba
roskadn nemzedék fogja megtalálni az Úr szabadítását. Ezt
hirdessük eljött világi és egyházi papok. Ennél nagyobb, töb-
bet a felszabadulásra nem tehetünk.

b) Bottlik József b. e. tanácsbíránk ott pihen a tibold-
daróci márványba vésett, fájdalomkból épült mauzoleum mély-

séges csöndjében. Kemény, szikár alakja ma is előttünk áll. Belenéz a múltba és a jövőbe. Szavai oda csengenek a lelkünkbe, az örökkévalóság, titokzatos kijelentésű leadó állomásáról. Magyar földből felépült szíve szinte idedobog és szentséges csodákról mond kijelentéseket. Mi hallgatjuk az üzeneteit. Mintha harangok szólnának a daróci sírkertből. És a harangok szavára leborulunk a nagy Isten előtt, nyugalmat, csendességet imádkozva a pihenő porokra, alázatosan kérve a Vigasztalások Atyjától a teljes megnyugvást a megsebzett szívekre.

c) Kenyeresy Károly geleji elköltözött testvérünk sírja mellett nagy szomorúsággal állva, egy szempillantással áttekintjük áldott, szolgálatos életét, melynek eredményei sokáig ott maradnak a nemes geleji egyház életében Isten dicsőségére. Áldja meg az Úr porait, vigasztalja meg kedveseit, egyházát és minket nagy kegyelme szerint.

d) A halk szavú, szerény és alázatos életű Dombó László leánygimn. igazgatónak nyugodalma legyen békességes és háborítatlan. Egyházmegyénk sok lekipásztora, tanítója és tagja kísérte el a Deszka-temető bőlongató fái alá a tanító és nevelő mestert, a meggyőző beszédeit könnyekkel bizonyító középiskolai igazgatót. Mindnyájan siratjuk és sírja felett, kedveseinek és magunknak, a feltámadás örök ígéit idézzük. Nyugodjék békével.

e) Egyházmegyei közgyűlésünk az abaúji egyházmegye gondnokát, Téglássy Andrászt együttérző, résztvevő szeretettel öleli át. Tudja, hogy több vigasztalást nem küldhet felé, mint amennyit Isten — kegyelméből — szívébe ömlesztett. Ennek a vigasztalásnak állandóságát testvéri, szívbeli kegyeletes megemlékezéssel és részvétellel kérjük az Úrtól.

f) Fekete Gyula dr. diósgyőri főjegyzőnek, a bócsji hűséges lekipásztor fiának özvegy édesanyját hívta el az Úr. Legyen békessége és vigasztalása a hívő fiaknak szóló résztvevő üzenetünk is.

g) A gönci lekipásztort, Farkas Eleket, az abaúji egyházmegye fiatal esperesét szívből köszöntjük. Ahol az istenes bibliafordító, az Úr ügyével vívódó munkái folytak, ott a lélek olyan inspirációt nyer ajándékkul, amelynek minden kijelentése Isten szuverénitása. Áldja meg a Magasságos Károli Gáspár utódját és egyházmegyéjét.

h) Világi papjaink legelsői között köszöntjük és üdvözljük Téglássy Andrászt, az abaúji egyházmegye lélek szerint elválasztott bibliai gondnokát. Áldja meg az Atya több-több kegyelemmel!

i) Tatár József alsószolcai kúratornak a Kormányzó Úr kinttetése alkalmából kívánjuk, hogy kegyelmével töltsen el az Isten.

j) A hevesi és cserépfalui haszonbérleti szerződés jóváhagyását, a bükkzsérci iskolai adókvivetést, Tiszatarján 5075 P Tiszaoszlár 700 P kölcsön felvételét.

Ládháza Hősök Ligetének felajánlását közgyűlésünk jóváhagyja, az egyházi tulajdon fenntartása mellett.

k) Átány lelkész-kölcsönét (800 P) jótállás mellett tudomásul vesszük.

l) Gyanó József hevesi saját költségű villamosvilágítás bevezetését tudomásul vesszük.

m) A tanítói fizetések állami kölcsönét, Hejőcsaba, Átány, Poroszló, Szirma, Tizzaszederkény, Mezőkeresztes, Cserépfalu, Böcs, Ónod egyházközségekre nézve közgyűlésünk jóváhagyja.

n) Aba Ervin dr., erdőteleki körorvossal szívvel-lélekkel együttérzünk és kifejezésre juttatjuk, hogy a magyar állam törvényeihez életre-halálra ragaszkodunk az Isten kijelentése alapján s aki ezt megsérti, azt az Úr Jézus üzenetének megértésétől távolállónak tekintjük. A sérelmet a Nt. Egyh. ker. Közgyűlés elé terjesszük.

o) Az összes szívbeli készségű adakozóknak hálás köszönetet mondunk.

p) Mezőkeresztesi dalárdánkat magyar testvéri kézszerítással köszöntjük bécsi derekas szerepléseért. Isten áldja meg Nagy Dezső karmestert és a működő tagokat.

q) Megzavarta több egyházközségünk nyugalmát az országgyűlési képviselőválasztás. Közgyűlésünk a legteljesebb komolysággal figyelmezteti lelkészeit, tanítóit s belhivatalnokait, hogy politikai vonatkozásokban se feledkezzenek meg a Krisztusról, akinek tanítása megmenti őket a túlzásoktól és elragadtatásoktól. Mi csak a Bibliával lehetünk a politika exponensei is.

r) Egyházmegyei közgyűlésünk a lelkipásztori és tanítói fizetések tekintetében, szeretettel, de halálosan komoly figyelemzetéssel hívja fel az egyházközségeket azzal, hogy ezt a felhívását a kathedrákból hirdessék meg:

A Szentírás azt tanítja, hogy méltó a munkás a maga bérére. Ha ezt a parancsot nem teljesíti egy-egy egyházközség: az Isten ítélete száll reá. Sokak egy családnak könnyebben gondját viselhetik. Ha pedig elnémul az Ige, meghal az élet, mert elhallgatott az Isten üzenete.

Közgyűlésünk ezek után az esperesi jelentést szívesen tudomásul veszi.

4. Esperesünk bejelenti, hogy 1932 október 9-én Cserépfalun és Tiszatarjánban, december 18-án pedig Újlőrincfalván folyt le a lelkészválasztás dícséretes módon, egyhangú meghívással, elválasztván a gyülekezetek: Szakács Pál sályi, Molnár Béla újlőrincfalvai lelkipásztorokat és Lakatos István szinpetri h. lelkészt.

Közgyűlésünk örömmel vesz tudomást az egyhangú választásokról s az elválasztott lelkipásztorokra Isten áldását és irgalmát kéri. (N. B.)

5. Esperesünk bejelenti, hogy Kocsis Jenő emődi és Demeter Béla ládbessenyői (f. borsodi e. m.) lelkipásztorok, a két egyház presbytériuma és az illetékes egyházmegyéék elnöksége hozzájárulása mellett állásukat elcserélik.

Közgyűlésünk, a tőlünk távozó lelkipásztort Isten áldásának kívánásával, a hozzánk jövőt Isten segítségének kérésével fogadja s a bejelentést tudomásul veszi (N. B.)

6. Esperesünk, a vonatkozó iratok kapcsán bejelenti, hogy Sebestyén Sándor tiszavalki lelkipásztor, az illetékes egyházi fórumok hozzájárulásával elcserélte állását Szondy Lajos hajdudorogi lelkipásztorral. A tényleges átköltözés ez év augusztus végén fog megtörténni.

Közgyűlésünk a bejelentést tudomásul veszi és mindkét lelkipásztorra Isten kegyelmét kéri. (N. B.)

7. Olvastuk Dr. Mátyás Ernő, theol. akad. igazgató beadványát, melyben egyházmegyénk lelkipásztorainak szíves figyelmébe ajánlja, a tavaszi sárospataki lelkészi konferencia határozatára, Kálvín János „Institutió”-jának kiválogatott részeiből 10, rendelés szerint esetleg 8 vagy 6 filléres példányaiban nyomtatásra kerülő traktátusokat és az értekezleten elhangzott előadások, 1 pengős példány árral, kinyomtatandó füzetét,

Közgyűlésünk az elhatározást helyesléssel veszi tudomásul. A traktátusok megjelenését, szükségesnek tartja s a traktátusokat és előadásokat egyházmegyénk lelkipásztorainak, hivatalosainak és híveinek figyelmébe ajánlja s a lelkipásztorokat megrendelések gyűjtésére felhívja. (V. P.)

8. Lelkészi főjegyző beterjeszti a múlt évi november hó 21-én hozott szavazatbontó bizottsági jegyzőkönyvet, mely szerint a megüresedett lelkészi tanácsbírói tisztségre mind a 61 szavazat szabályszerűen beadott s az abszolút többséget Szakács Pál cserépfalui megválasztott lelkipásztor nyerte el.

Közgyűlésünk Szakács Pált tanácsbírói tisztségébe beerősíti; eskütétel után esperesünk üdvözlőszavai végeztével, a megválasztott magát a szolgálatra szívből felajánlotta. (N. B.)

9. Szabó Ferenc tiszánánai, Gera Sándor diósgyőri tanítók, csereújján jöttek egyházmegyénkbe.

Beerősítettük őket és gondnokunk köszöntötte az új munkásokat. (N. N.)

10. Esperesünk, a segédlelkészek mostani elhelyezését bejelenti:

Átány: Ferencz Lajos, Böcs:—Cserépfalu: Szombathy László és Kolumbán György esperesi, Diósgyőr: Kovács József, Eger: Hubay Lajos, Gelej:

Pósa Dezső, Heves: Mikola István, Ládháza: Andrassy Ferenc, Mezőcsát: Simon Béla, Mezőkeresztes: Szilva Sándor, Miskolc: Mikes Zoltán, Eröss Gyula, Császár József, Szabó István, Noszvaj: Tóth Ferenc, Poroszló: Técsy Béla, Tiszanána: —, Tiszaszederkény: Sípos István, Tiszatarján: Kiséry Béla.

Tudomásul szolgál.

(N. B.)

11. Olvastuk: Dókus Ernő, Farkasfalvy Farkas Géza, Dr. Enyedy Andor, Farkas Elek, Téglássy András, Makláró Károly, Dr. Cziákó Ferenc, Dr. Fekete Gyula közgyűlésünkhöz intézett köszönő leveleit.

Tudomásul szolgál.

(V. P.)

12. Számvevőszékünk, május hó 22-én ülést tartván, beterjeszti az 1932/1933 évre vonatkozó jelentéseit:

a) Egyházmegyei pénztárnok 1932. évi számadása megvizsgáltván, Bevétel: 24.530 P 40 f. — Kiadás: 22.385 P 37 f. Pénztári maradvány: 2145 P 03 f. megállapításával jóváhagyatott s pénztárnok részére a számadás tételeire nézve, a felmentvény megadása javasolttatik.

b) Az egyházmegye vagyonskimutatása, az 1931. évi 2531 P 41 f-el szemben 2932 P 69 f. eredményt mutat fel.

c) A Baldácsy alap állapota: Bevétel: 787 P 50 f. Kiosztatott: 581 P 40 f. Kiosztásra marad: 206 P 10 f.

d) Közalapi kivetés: 8518 P 60 f. Beküldetett: 2495 P 98 f. Hátrálék: 6022 P 62 f.

e) Országos lelkészi nyugdíjintézeti kivetés: 17.574 P 17 f. Beküldetett 5272 P 40 f. Konvent közvetlenül szed be: 7972 P 46 f. (Beküldés és Konventi együtt: 13.244 P 86 f.), Tartozás hátrálék: 4529 P 31 f. tudomásulvételre ajánltatik.

f) A számvevőszék által megvizsgált és letárgyalt 1933. évi költségvetés: Fedezete: 10.240 P 50 f. Szükséglete: 10.240 P 50 f., elfogadásra ajánltatik.

g) Számvevőszék beterjeszti a kebelbeli egyházak mult évi számadásait és folyó évi költségvetéseit.

A számadásokkal kapcsolatban jelenti, hogy Átányban az adósságok az egyház teherbíró képességét már jóval túlhaladják, s javasolja, hogy a pénzügyek rendezésére Komjáthy József lelképásztor testvérünket küldje ki az egyh. m. közgyűlése. Az Átányi számadásban 95 P elszámolási hiány van. Böcs panaszolja, hogy egyh. m. és kerületi járuléka az egyház jövedelméhez képest aránytalanul nagy és kéri annak csökkentését. Számvevőszék a kérést elutasítani javasolja, mert Böcs járandósága aránylagosan semmivel sem nagyobb, mint a többi egyházaké. Máló egy tényleg megtörtént kiadást, annak bevételezése nélkül nyugtáz. Tibolddaróc későn beküldött számadása zavaros. Általánosságban a számadások terén nagyobb a pontosság, de az idevonatkozó rendelkezések betartása még mindig sok kívánnivalót hagy fenn. Máló megintessék, Tibolddaróc pedig új számadás és költségvetés beküldésére köteleztessék.

Közgyűlésünk, Román Ernő egyh. m. pénztárnok 1932. évi számadását elfogadja, köszönetének kifejezésével; a számadás tételeire a felmentvényt megadja. Vagyonkimutatás, Baldácsy alap, Közalap, Nyugdíjintézet számadásait tudomásul veszi. Az 1933. évi költségvetést megerősíti.

Az egyházak számadásait és költségvetéseit megerősíti. Az Átányi egyházközség zavaros pénzügyeinek rendezésére Komjáthy József lelkipásztort kiküldi, az egyház gondnokát 95 P visszatérítésére kötelezi. Böcsöt panaszával elutasítja. Mályit nagyobb pontosságra inti. Tibolddarócot pedig kötelezi, hogy számadását és költségvetését az illetékes számvevőhöz, folyó évi június hó 30-ig, fejelemi eljárás terhe mellett terjessze be.

(V. P.)

13. Tóth István, egri lelkipásztor, betegsége miatt tanácsbírói tisztségéről levélben lemond.

Közgyűlésünk a lemondást azzal fogadja el, hogy megköszönve eddigi szolgálatait, Isten áldását kéri reá.

A szavazást elrendeli úgy ennek a tisztségnek, mint a Bottlik József elhunytával megüresedett világi tanácsbírói tisztségnek betöltésére f. évi július 15-iki határidővel.

(T. K.)

14. Olvastuk Püspök Úr közgyűlésünkhöz intézett leiratát, melyben közli, hogy a Tiszaoszlári lelkészárvaék segélyalapja:

Takarékbetéti könyvön: 5585 P.

A Kálvineum kezelésében: 4900 P. Összesen 10.485 P. Közli továbbá, hogy ezeknek további kezelését utódjának, az alsóborsodi esperesnek adja át. Mellékli Debrecen sz. kir. város árvaszékének 4264 — 1933 áü. sz. „Határozatát“, melyben az árvaszék hozzájárul ahhoz, hogy serdültkorú Gyulai (Kovács) Zoltán terhére, a tőkésített kamatból ruházatra 400 pengő kiutaltassék; kéri a Püspök urat, hogy az egyöntetű kezelés céljából, nem volna-e helyes, ha nevezett serdültkorú pénze is Debrecen sz. kir. város gyámpénztárába utaltatnék az 1877. XX. tc. 285. § szerint. Püspök Úr helyesli az átutalást azzal, hogy mivel nevezett árva részére a többi testvérek rovására 479 P 70 fillér az árvaszék által már 3 tételben előbb is kiutaltatott, ezek az összegek, a többi árvák javára tartassanak vissza.

Közgyűlésünk szívből megköszöni Püspök Úrnak az árvákra eddig kiterjedt gondját, átveszi az alap kezelését és esperes úrra bizza. Hozzájárul, hogy 400 P az esperesünk által kezelendő összegből kiutaltassék fentnevezett serdültkorú részére, s ahhoz is, hogy a Kovács Zoltán része Debrecen sz. kir. város gyámpénztárába utaltassék, de levonásba hozandók azok az összegek, amelyeket eddig nevezett a többi árvákhoz viszonyítva előnyként élvezett. Erről, Püspök és Esperes Úr, Borsod vármegye és Debrecen sz. kir. város árvaszéke értesítendő.

(V. P.)

15. Olvastatott Csekme Károly diósgyőri egyháztág beadványa, melyben, a pénztári-gondnoki állásról előhaladt korával megokolt lemondó levelére kapott, presbyteri felmentést megadó jegyzőkönyvi kivonat utolsó mondatát, „ebben a ciklusban (3 év) Csekme Károly az általa feltárt okok alapján nem választható semmi egyházi tisztségre“ magára sérelmesnek, a jegyzőkönyvi kivonat kiállítását szabálytalannak panaszolja és kéri annak kivizsgálását, hogy ily módon megfosztható-e jogaitól!

Olvastatott továbbá, ezzel kapcsolatosan, Oláh Sándor és társai pénztári gondnokválasztást sürgető beadványa, valamint a diósgyőri presbyteriumnak az egyházmegye elnökségéhez intézett az a kérése, hogy döntsön afelett, hogy Csekme Károly jogerőre emelkedett felmentése után választható-e a pénztári-gondnoki állásra vagy nem.

Közgyűlésünk az iratokat a közigazgatási bírósághoz utalja át, az E. T. V. tc. 33. § 1 és 12. pontja alapján. (V. P.)

16. Tárgyaltuk a böcsi egyházközség többrendbeli ügyét. 1. Kozma Lajos és 4 társa megfellebbezik a f. é. február 26-án, lefolyt presbyter-választást és különösen B. Homolya János gondnok és M. Homolya Lajos presbyter megválasztását kéri megsemmisíteni s egyben a választás miatt fegyelmi eljárást kérnek a lelkipásztor ellen. Lelkipásztor azt jelenti, hogy a választás szabályszerűen folyt le, Homolya Lajos lemondott, a gondnok megválasztásába a közvélemény is megnyugodott. 2. A presb. f. é. jan. 8-án megállapította a stólat. Ezt, Simon Géza, Onda Imre és tsai közgyűlésen akarják kisebbíteni, március 26-án. Ezen a közgyűlésen M. Homolya Lajos presbyter a lelkési és tanítói díjleveleket is meg akarta változtatni. Az eredménytelen közgyűlés után április 2-án, egy újabb közgyűlés sem határoz semmit. 3. Lelkipásztor és gondnok M. Homolya Lajos és Kozma Lajos presbyterek ellen fegyelmi eljárást kérnek, mert káros hatásuk. 4. F. évi április 7-én. Simon Géza és 56 társa panaszíratot adnak az esperes úrhoz, az egyházadó, stola stb. magassága miatt. Esperes úr április 25-én személyesen jár el. A presbyteriumot, a gondnok kivételével lemondattja.

Előadói javaslat: 1. A presb. választás elleni panasz utasíttassék el, mert ügyis lemondtak. 2. A díjlevelek elleni támadás utasíttassék vissza, mert törvénytelen s a törvényes díjleveleknek érvénye erélyesen fenntartassék. 3. A lelkipásztor és gondnok fegyelmit kérő panasz, mert lemondtak a panaszoltak, vétessék le napirendről. 4. A presbyterválasztás lefolytatása Román Ernő és gr. Haller István egyházmegyei kiküldöttekre bízassék.

Közgyűlésünk az összes javaslatokat elfogadta. (T. S.)

17. A hevesi, panasszal megtámadott presbyter-választás ügyét

közgyűlésünk az illetékes közigazgatási bírósághoz teszi át.
(T. K.)

18. A nemesbikki egyházközség betérjesztí a f. é. február 11 én tartott presbyteri, valamint február 19 iki egyházközségi közgyűlésen elfoga-

dott egyházi adóteher arányosítására vonatkozó adóhivetési határozatát, megerősítés végett. A határozat lényege az, hogy az eddig páronként és félpáronként kivetett 2 és 1 véka gabona helyett, 1 és fél véka vettetik ki mint alapkivetés: lelkész, tanítói és harangozói párbérjárulékok címen, s az ezen felül mutatkozó hiány progresszív alapon az állami adó után, pengőnkint 2'4 liter gabonában állapított meg. Az ú. n. garaspénz a könnyebb kezelhetőség szempontjából szintén gabonára fordított át. Ugyanezzel kapcsolatosan kéri a lelkészi díjlevél 8-ik pontja módosított szövegének a fentiek értelmében való jóváhagyását.

Közgyűlésünk, mivel a határozat törvényes formák között jött létre, s a lelkészi és tanítói javadalom nem csonkul: az egyházi adóteher arányosítására vonatkozó határozatokat megerősíti. A díjlevelek módosítására vonatkozó határozatokat jóváhagyván, bekéri a hiányzó iratokat (1 régi és 4 új lelkészi, s 4 új tanítói díjlevelet) s becsatolásuk után, az egyházkerületi közgyűlés elé terjeszti. (T. S.)

19. Átány beterjeszti a folyó évi április 23-án, az egyházmegyei küldöttség jelenlétében hozott közgyűlési határozatát, mely szerint az 5%-os iskolai adót ugyan elégtelennek tartja, de 25%-os adót mégsem vállalhat ma. Vállalja azonban a tanítók helyi javadalmának természetben, vagy pénzben való teljes kiszolgáltatását. Felhívja a presbytériumot, hogy kérje fel az országgy. képviselőt küldöttségileg, hogy a fizetéskülönbözet ügyében járjon el a kultuszminiszternél. Ezt az ideiglenes megoldást a tanítók is elfogadják.

Közgyűlésünk az átmeneti intézkedést tudomásul veszi. (T. S.)

20. Szirma egyházközségünk megerősítés végett beterjeszti közgyűlésének határozatát, mely szerint a presbytérium olyan szabályrendeletet hozott, hogy aki 1933. évi január 1-től számított három éven át egyházi teher hordozási kötelességét nem teljesíti, az ilyen egyháztagot a gyülekezet kebeléből kizártnak tekint. Ezt a szabályrendeletet a közgyűlés is egyhangúlag magáévá tette.

Közgyűlésünk az E. T. I. tc. 7. §-a alapján tárgyalás alá vehetné a szabályrendeletet, de sem a presbyteri szabályszerű jegyzőkönyvi kivonat nincs csatolva, sem a közgyűlési jegyzőkönyv nem igazolja, hogy a határozat E. T. szerint jött létre, így visszateszi az ügyet az egyházközséghez azzal az utasítással, hogy az E. T. alaki kívánalmait is szemelőtt tartva járjon el. (N. B.)

21. Szirma egyházközségünk, többrendbéli 2200 P-ös kölcsöneinek jóváhagyását kérte.

Közgyűlésünk felhívja az egyházközség presbytériumát, hogy minden kölcsönére nézve külön-külön hozzon névszerinti sza-

vazással presbyteri és közgyűlési határozatot, azt terjessze Esperes úr elé, aki, hogy kár ne érje Szírmát, elnöki jóváhagyással szíveskedjék ellátni a törvényes határozatokat. (K. A.)

22. Az ároktői volt kúrátor téglaugybéli tartozását tárgyalván, a lelképásztor előadása szerint Kiss Sámuel v. gondnok a polgári pert megnyerte s az egyházi téglá ára letétben van.

Közgyűlésünk a világi főjegyzőt felkéri, hogy személyesen szerezzon információt Ároktón és tegyen jelentést esperes úrnak. (K. A.)

23. Tárgyaltuk az egerlövői v. gondnok, F. Korpás Sámuel 1049 P 55 fillér és mintegy 40 q. búza elszámolási hiányát.

Közgyűlésünk megkéri a világi főjegyzőt és Tóth Sándor aljegyzőt, hogy személyesen járjanak el Egerlövön, állapítsák meg a tényt, igyekezzenek az egyház javait biztosítani, kutatásuk ki a mulasztás miatt felelőst és tegyenek esperes úrnak jelentést. (K. A.)

24. Egerlövő és Molnár Géza, jelenleg maklári tanító közötti peres ügyben 56 P 80 fillér fuvar és napidíj és 73 P 86 f. ügyvédi költség merült fel.

Közgyűlésünk világi főjegyzőt s Tóth Sándor aljegyzőt küldi ki, vizsgálják meg, hogy az esperesi felhatalmazás nélkül indított per költségeiért kicsoda a felelős. (K. A.)

25. Tiszakeszi, az ózdi Takarékpénztárnak 2384 P-vel, a mezőcsáti OKH-nak 2400 P-vel tartozik. Hitelezők betáblázást kívánnak s ennek engedélyezését kéri egyházközség.

Közgyűlésünk nem szívesen engedélyez betáblázást. Előbb felkéri világi főjegyzőt szíveskedjék eljárni, hogy rangsor biztosítással elégedjenek meg hitelezők. Felkéri Lukács Béla és Zsóry Lajos tanácsbírákat, hogy vil. főjegyzővel szíveskedjenek eljárni az OKH budapesti központnál, hogy egyházi vagyonoat csak kivételes esetben táblázzanak.

26. Tárgyaltuk az igríci lelkészlakás udvari kútjának az ügyét. Lelkész u. i. 1930. évben, mintegy 350 P költséggel a presbitérium előzetes határozata nélkül, kutat fúratott. Szükségessé tette a kutat az, hogy a hatóság az akkor meglévő tyfusz fertőzőesnek találván, betömette. Sőt a lelkész családjában is 8 tyfuszos megbetegedés történt. A felsőtala is fertőzőttnek találtatott. Presbitérium a kút létesítésének költségeit nem hajlandó megfizetni.

Közgyűlésünk, hivatkozva az egyházkerületi szab. rend. (1912. őszi 25) intézkedésére, méltányosnak tartja, hogy presb. egyezzenek meg a lelkésszel a megváltási árra nézve. Erre a presbitériumot fel is hívja, mert vagyonszaporulatot is jelent a kút átváltása. (T. K.)

27. A ládházai tanító özvegye, özv. Petyke Pálné azt kéri, hogy a kántortanítói kertben lévő gyümölcsfák megváltási ügye intéztessék el.

Közgyűlésünk hivatkozva az e. ker. szab. rend. (1912. őszi 25. III. rész C pont) intézkedésére, felhívja kérvényezőt, hogy a majd megválasztott tanítóval tárgyaljon ebben az ügyben s ha ez nem vezetne eredményre, akkor jár el az egyházmegye a fenti szab. rendelet II. rész 5 pontja értelmében. (T. K.)

28. Az esperesi jelentés szólott egyik lelkipásztorról, aki az esperesi intézkedés dacára ellenezte, hogy az egyházlátogatóság, az ifjúsági és belmissziói munkákat megvizsgálja, esetleg tanácsot adjon.

Tárgysorozatunk közben, az elnökség engedélyével felállott Arday László, az egyik mezőkeresztési lelkipásztor kijelentvén, hogy ő volt az a lelkész és elnézést s bocsánatot kér, mert az ifjúsági munkák már be voltak akkor fejezve s ő nem is lett volna otthon.

Közgyűlés tudomásul vette a nyilatkozatot. (N. B.)

29. Olvastuk az igríci ref. presbitérium határozatát, melyben szegénységére és az egyház tartozásaira való hivatkozással, az újonnan szervezett harmadik tanítói állás javadalmához csak a kezdő fizetés 10 százalékkal hajlandó hozzájárulni, de „a lakbér fizetésének terhét semmiképpen nem vállalhatja“, hanem ragaszkodik az állás szervezésekor tett ajánlatához, mely szerint iskolai és tanítói lakás céljaira telket és kézi-napszámot ad.

Közgyűlésünk tanító jogos és törvényszerű lakbérének kifizetésére kötelezi az egyházközséget abban az esetben is, ha az egyházközség erre segílyt sem az államtól, sem a polgári községtől nem kap. (V. P.)

30. Olvastuk Sarkadi Nagy Lajos kiskgyőri tanító beadványát, melyben szíves intézkedést kér, hogy vagy törvényszerű lakást, vagy 2 éven (1927—1929) át már folyósított törvényes lakáspénzét megkapja, mivel folyó évben megnősült s mint nős ember, sem az eddig lakott iskolai szertárszobát, sem az egyház által felajánlott egy szoba konyhás, kor-

hadt padlózatú, nedves és penészes falú, lakatlan, kerttel nem bíró, régi tanítói lakást nem fogadhatja el.

Közgyűlésünk kötelezi az egyházközséget a kérdéses lakás közegészségügyileg is elfogadható átrenoválására, ellenkező esetben a jogos és törvényes lakáspénzt fizesse meg. (V. P.)

31. Tárgyaltuk az egerlövői presbitérium 1932. december hó 30-án, tartott gyűlésének határozatai ellen, Mogyoróssy Sándor kántortanító által beadott fellebbezést. I. fellebbez azért, mert a hadipótdíját, 52 hónapi katonai szolgálata dacára törölték. II. Törölték az évi 25 P-ös igazgatói tiszteletdíját, amely elődjénél 75 P volt évente. III. Törölték a 75 P-ről 25 P-re redukált presbitéri jegyzői tiszteletdíját is.

Közgyűlésünk bár a presbyteri jegyzőkönyvi kivonat sem a jelenlévők, sem a felszólalók neveit nem tartalmazza, tehát nem E. T. szerinti, nem veszi le a napirendről ezt az ügyet, hanem az E. T. V. 33. § alapján a közigazgatási bírósághoz utalja, felkérve az esperes urat, hogy az iratokat E. T. szerinti módon egészíttesse ki az egyházközséggel. (Gr. H. I.)

32. Mogyoróssy Sándor, egerlövői kántortanító, járandóságainak kifogásolható folyósítása ellen él panasszal.

Közgyűlésünk, mivel az ügy elbírálásához szükséges iratok csatolva nincsenek, a panasz ki nem vizsgáltatott, visszaadja az iratokat esperes úrnak, hogy a kivizsgálás iránt rendelkezni szíveskedjék s azután terjessze az ügyet közgyűlésünk elé.

(Gr. H. I.)

33. Tárgyaltuk Kádár Albert hevesi lelképásztor nyugdíjazási ügyét. Sajnálattal és testvéri együttérzéssel állapítottuk meg, hogy 8 év óta szolgálatképtelen, vagy alig végezhet férfikora dacára lelkészi munkát. Káplánja van, melynek mindkét kongruáját folyósítja az egyetemes konvent. Most azonban irat érkezett a főtiszteletű püspök úrhoz, hogy immár nyugdíjaztassa a beteg lelképásztort. Esperes úr fel is hívta ez alapon a nyugdíjkérvénye beadására. Kérvényt írt Kádár Albert, melyben meghatározható módon ecseteli szenvedéseit s arra való jóígyekezését, hogy dolgozik is, amennyire idegbetegsége engedi. Még haladékot kérne.

Közgyűlésünk igaz együttérzéssel van a hűség sáfár iránt, aki míg ereje engedte szorgalommal munkálkodott. A jóígyekezést is látja és hősies küzdelmét a betegséggel meg az ellenséges emberekkel szemben megrendült lélekkel szemléli. Mégis cselekednie kell. Arra hívja fel azért, hogy f. é. jún.

végéig adja be nyugdíjazási kérvényét s így 1934 május 1-től lenne nyugdíjas. Ha ezt nem tenné, úgy az esperes urat felkéri, hogy a felső rendeletnek megfelelően, hivatalból indítsa meg a nyugdíjazási eljárást. (Gr. H. I.)

34. Tárgyaltuk a kistokaji presbitérium 1932. évi november 12-én tartott gyűlésének határozata ellen, Gombos Imre lelképásztor és Vitályos János tanító által beadott fellebbezést. A presb. u. i. 5 szavazattal 1 ellen úgy határozott, hogy az egyházi föld jövedelme elsősorban állami adó fizetésére fordíttassék s csak ha marad valami, abból fizesse gondnok a lelkészt és behivatalnokokat.

Közgyűlésünk, ezt a határozatot feloldja. Elkötelezi presbitériumot, hogy a befolyó földjövedelmet a járandóságok és fizetnivalók arányában fizesse ki, akár a behivatalnokoknak, akár adóba. Az egyház egyéb bevételei beszedése vagy behajtása nagy gondját képezzék presbitériumnak, teljes felelőssége mellett. Ha ezek sem fedezik a kiadást, rendkívüli adót köteles kivetni és beszedni. Mert a behivatalnoki járandóságok fizetése törvényes kötelesség és nem a presbitériumok tetszésétől vagy nem tetszésétől függ. Sőt Isten törvénye szerinti kötelesség. (Dr. gr. H. I.)

35. Olvastuk a Főtiszteletű Püspök Úr leiratát, mely a V. K. minisztérium 5000/1933 II. sz. leiratát közli. Ez irat lényege a következő: Tudomásomra jutott, hogy egyes egyházközségek a hozzáforduló híveknek búzakölcsonöket szoktak folyósítani. Esetleges túlzott kamatszolgáltatást kikötő kölcsönügyletek megelőzése mindenképpen kívánatosnak látszik. Tisztelettel felkérem Méltóságod becses figyelmét arra, hogy bölcs belátása szerint, az esetleges visszasságok megszüntetése érdekében, a szükségesnek látszó intézkedés megtételét, mérlegelés tárgyává tenni méltóztassék.

Közgyűlésünk, azokat az egyházközségeket, melyek búzakölcsonökekkel szoktak híveiken segíteni, felhívja, hogy még látogatás szerint se legyen más formája az ilyen cselekedetnek, mint segítség. (T. K.)

36. Felsőábrány presbitéri és közgyűlési jegyzőkönyve alapján tárgyaltuk Dr. Katona György, egy magyar hold föld ajándékának elfogadását.

Közgyűlésünk az ajándékozási okiratra jóváhagyását rávezeti s megerősítés végett a kerületi közgyűlés elé terjeszti, de, csatolja az egyházközség, a névszerinti szavazással hozott határozatot, neveket is feltüntető kivonatát az E. T. szerint.

(T. K.)

37. Felsőábrány megerősítés végett felterjeszti f. évi iskolai adó kulcsát, mely páronként 1 P 50 f. és az állami egyenesadó 10 %-a.

Közgyűlésünk a törvényes adókulcsot jóváhagyja. (T. K.)

38. A mezőnyéki társegyház presbitériuma kéri, hogy az évenkénti 135 P. kántori párbérváltásigot ezután annak a ládházai tanítónak fizetesse, aki az ő, minden ünnep és vasárnapra bevezetett, istentiszteleteit el fogja látni. Tehát a közelesen megválasztandó tanító kapja, aki elvégezheti a kántori teendőket, mert a ládházai kántor ugyanazon időben Ládházán fungál. A 135 pengő fizetéscsonkítást pedig államsegéllyel gondolja pótolni. Állandó káplántartási helyé kívánná továbbá nyilváníttatni a gyülekezetet, mezőnyéki lakhellyel.

Közgyűlésünk örvend azon, hogy a mezőnyéki hívek a bensőséges egyházi élet felé jóigyekezettel törekcsenek. Sajnos azonban a kántor-ügyüket meg nem oldhatja. Felhívja az egyházak viszonyát szabályozza; valamint az 1893. XXVI. 10-re és az E. T. idevonatkozó szakaszára, mely szerint a tanítói díjlevelek nem csonkíthatók. Tehát a 135 P-t, vagy híveknek kell pótolniok, vagy a 41.908 —1927. sz. V. K. miniszteri rendelet szerint a községtől kérni. Az állandó káplántartás ügye indokoltan, a hívek számának s az egyház anyagi erőinek feltüntetésével újra kéressék. Végül esperes urat felkéri, hogy ideiglenes megoldásokról gondoskodják. (T. K.)

39. Közgyűlésünk a tavaszi egyházkerületi közgyűlésre az Elnökség mellett, képviselőkül,

egyházi részről: Román Ernő, Kiss Albert, Nádház Bertalan, rendes tagokat, póttagokul: Takács Mihály, Gaál Ferencet; világi rendes tagokul: dr. Molnár Gyula, Lukács Béla, Kun Andrást; póttagokul: Dr. Gróf Haller József és Zsóry Lajost küldi ki. (N. B.)

40. Közgyűlésünk, az őszi közgyűlés helyéül

Miskolcot, esetleg Böcsöt állapítja meg (N. B.)

41. Elnöki engedéllyel felszóllalt Egerházy Lajos Orjó igazgató a temetési biztosítások előnyeit fejtegetvén.

Közgyűlésünk a Jóléti társulat után való biztosítást a gyülekezetnek figyelmébe ajánlja.

42. Ennek a jegyzőkönyvnek hitelesítése, a miskolci és környékbeli

alkotótagok közül azokra bízott, akik alkalmilag összehívhatók ebből a célból.

43. Minden tárgysorozati pontot letárgyaltunk s esperesünk imádkozván, elénekeltük a CXXXV-ik zs. 1 versét —

a közgyűlést 1 óra 30 perckor bezárta.

Ezt a jegyzőkönyvet hitelesítjük:

Dr. Molnár Gyula
gondnok. h.

Pósa Péter
esperes.

Nádházy Bertalan
I. főjegyző.

Román Ernő

Dr. Kovács Kálmán
hitelesítők.

Jegyzet: Hogy kik jegyezték az egyes számokat, mindenütt nevük kezdőbetűit tüntetik fel.

A BÍRÓSÁGI ÜGYEK KIVONATOS JEGYZÉKE.

1. Az egyházmegye *Időszaki Bírósága*, mint közigazgatási bíróság, 1932. évi december hó 27-iki ülésében, a *tiszaoszlári* egyházközség presbytériuma s lelképásztora és tanítója közötti vitás párbérügyben úgy

ítélt,

hogy a díjlevelek hatályát teljes egészében fenntartja s az abban foglaltak teljes megfizetésére, valamint 26 P 50 fillér tárgyalási költség befizetésére kötelezte az egyházközséget. (Gr. H. I.)

2. Az egyházmegye *Időszaki Bírósága*, mint közigazgatási bíróság, 1932. évi december hó 27-iki ülésében, a *Vattán*, 1932. szeptember 4-én megtartott lelkészválasztás ügyében, úgy

ítélt,

hogy a lelkészválasztást — a választói névjegyzék törvényes időn túli készítése miatt — megsemmisítette. (Dr. E. Á.)

3. Az alsóborsodi egyházmegye Időszaki Bírósága, mint fegyelmi bíróság Szalay László hejőszalontai kántortanító ügyében 1933. évi február 23-án úgy

ítélt,

hogy panaszlottat az E. T. V. tc. 34. §-a 3) pontjába ütköző fegyelmi vétségben vétkesnek mondotta ki s az E. T. V. tc. 35. § d) pontja szerinti büntetéssel — azon helyről, javadalom nélkül — elmozdította s 70 P eljárási költségben elmarasztalta. Végzésileg hivatalától azonnali hatállyal felfüggesztette.

(N. B.)

4. Az egyházmegye időszaki fegyelmi bírósága 1933. február 23-án, Ihász Károly igrici tanító és társai panaszára, Gecse Albert igrici lelkipásztor ügyében,

végzésileg

az E. T. V. tc. 97. § alapján, az ítélethozatalt felfüggeszti. Az iratokat esperes gondjaira bizza. Gecse Albert kijelentette, hogy ez idő alatt eltávozik igrici állásából s jegyzőkönyvben kötelezte magát, hogy az eddigi ügyekből senki ellen peres eljárást nem indít.

(V. P.)

5. Az alsóborsodi egyházmegye időszaki bírósága, mint fegyelmi bíróság, 1933. évi április hó 24-ik napján, Józsa Imre, emödi tanító ügyében, úgy

ítélt,

hogy az E. T. V. tc. 34. § 1., 2. pontjában körülírt fegyelmi vétséget megállapítván, az E. T. V. tc. 35. § d. pontja alapján, azon helyről, javadalom nélkül, elmozdította. 17 P 40 f. költségben elmarasztalta. Végzésileg, az Elnökség felfüggesztő intézkedését jóváhagyta.

(T. M.)

6. Az alsóborsodi egyházmegye rendes bírósága, mint közigazgatási bíróság 1933. évi május hó 23-án tartott ülésében, a sályi lelkipásztor-választási ügyben úgy

ítélt,

hogy a Sípos István s. lelkész megválasztása ellen, az E. T. II. tc. f. alapján beadott panaszt, nem látván megnyugtatólag bebizonyítottnak, elutasította. Kováts Dániel és társai panaszosokat, 10 P költségben elmarasztalta.

(K. A.)

Betűsoros tárgymutató.

	Lapszám
Arday L. ügye	20
Átányi iskola-ügy	18
Bírósági ügyek	24—25
Bőcsi ügyek	17
Búzakölcson ügyletek	22
Csekme Károly beadványa	17
Egerlövő és Molnár G. pere	19
Esperesi jelentés	2—13
Felsőábrányi ajándékozás	22
Felsőábrányi iskolai adó	23
Gombos I. és Vitélyos J. felebbezése	22
Gondnoki megnyitó	2
Hevesi presbyterválasztás	17
Igrici III. tanítói állás labkére	20
Igrici kútügy	19
Jegyzőkönyvhitelesítők	24
Jelenlevők	1
Kádár A. nyugdíjazása	21
Kerületi képviselők	23
Kiss S. v. ároktői gondnok ügye	19
F. Korpás S. v. egerlövői gondnok ügye	19
Közgyűlés bezárása	24
Köszönő levelek	15
Lelkészek és tanítók beerősítése	13—14
Megnyitás	2
Mezőnyéki kántori párbérváltság	23
Mogyoróssy S. ügyei	21
S. Nagy L. lakás ügye	20
Nemesbikki egyh. adó és díjlevél	18
Orjó biztosítás	23
Őszi közgyűlés	23
Petyke P-né famegváltása	20
Spataki lelkészi konferencia határozata	14
Segédlelkészek beosztása	14—15
Szakács P. tanácsbírói beerősítése	14
Számvevőszéki jelentés	15—16
Szirmai szabályrendelet és kölcsön	18—19
Tanácsbírói tisztségek betöltése	16
Tiszakeszi kölcsönügye	19
Tiszaoszlári lelkész-árvák	16
Tóth István lemondása	16

